

Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini mahvetme!

Yaratılış 4:3-10 – Tevrat (Eski Antlaşma)

3 Günler geçti. Bir gün Kayın toprağın ürünlerinden RAB`be sunu getirdi. **4** Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. **5** Kayın`le sunusunu ise reddetti. Kayın çok öfkeleni, suratını astı. **6** RAB Kayın`e, "Niçin öfkelenedin?" diye sordu, "Niçin surat astın? **7** Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın." **8** Kayın kardeşi Habil`e, "Haydi, tarlaya gidelim" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. **9** RAB Kayın`e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu. Kayın, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi. **10** RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor."

(*Yaratılış'ın Mesajı*, D. Atkinson & J. Baldwin, s. 148)

"Rab şimdi Kayın'le konuşmaktadır: *Kardeşin Habil nerede?*

"Daha önce (4:6) Tanrı sunağın yanında, ona bir çıkış yolu, yeniden kabul etmesinin yolunu sundu. Burada ise Tanrı, Kayın'le birlikte tarladadır. Onu suçuyla doğrudan yüzleştirecek bir söz söylemektedir.

"Tanrı'nın bu sorusu, 3. Bölümde Adem'e sorduğu soruya ne kadar da benzemektedir:

Adem, neredesin? (3:9)

Kayın, kardeşin Habil nerede? (4:9)

"Adem'e birey olarak sorulan soru Kayın'e toplumsal bir soru olarak sorulmaktadır. Kayın'in haddini bilmeyen, 'Çobana çobanlık mı edeceğim?' sözüne (9. Ayeti de başka sözlerle ifade etmiştik), Yaratılış'ın iletmek istediği üstü örtülü cevap ancak, 'Evet' olabilir: Tanrı'nın huzurunda sorumluluk, kardeşinden sorumlu *olmaktır*. Bu söz Kayın'e sunakta değil, tarlada –kendi dünyasında- kendi iş yerinde –gündelik çevresinde- söylenmektedir. Tanrı'nın bizi kardeşlerimizden sorumlu olmaya çağırıldığı yer burasıdır."

1. Korintliler 8:1-13 – (Yeni Antlaşma)

1 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. "Hepimizin bilgisi var" diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. **2** Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur. **3** Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir. **4** Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, "Dünyada put bir hiçtir" ve "Birden fazla Tanrı yoktur". **5-6** Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da -nitekim pekçok "ilah", pekçok "rab" vardır bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz. **7** Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor. **8** Yiyecek

bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. **9** Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. **10** Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı? **11** Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur! **12** Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. **13** Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

(1. Korintliler'in Mesajı, David Prior, s. 193-194)

"Pavlus'un 9-13 ayetlerinde bir araya getirdiği savlar çok etkileyicidir. Birinci sava göre, güçlü bir Hıristiyan'ın özgürlüğü aslında güçsüz bir Hıristiyan için sürçme taşı olabilir, imanının gelişmesinden zayıflamasına ve bu evrede vicdanının yapmasına izin vermediğini yapmasına yol açabilir (10. ayet). Aslında Hıristiyan'ın, imanına dayanmayan bir davranışta bulunmasına yol açılmaktadır ve Pavlus buna yol açan davranışı doğrudan doğruya günah kabul etmektedir.

"İkincisi, her zaman durup, Hıristiyan kardeşimizin sadece yerel kilisedeki iyi bir arkadaşı, hatta cemaatımıza sadık bir üye değil, *Mesih'in uğruna öldüğü kardeş* (11. ayet) olduğunu görmeliyiz. Kendimizi bu ölçüde disiplin altına aldığımızda *bu zayıf vicdanlı kişi mahva* götürecek her şeyden sakınmak için her şeyi yaparız.

"Üçüncüsü, kardeşimize karşı böyle bir günah işleyip onun güçsüz vicdanını yaraladığımızda aslında *Mesih'e karşı günah işlemiş oluruz* (12. ayet). İsa'nın kardeşimizde gerçekten yaşadığını göz ardı etmek kolaydır.

"Bu bölümde Pavlus'un öğretisinin kaçınılmaz sonucu şudur: Meydan okuyarak 'kuşkulu şeyler' yapmak Hıristiyan'ın hakiki özgürlüğünün göstergesi asla değildir. O halde Pavlus'un 13. ayette söylediği bu bölümün itici gücünü mükemmelce özetlemektedir: *Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine* (Grekçe birebir anlamı = 'rezil olmasına') *yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim*. Buradaki kardeşimin kelimesi bilgili, katı tutumlu insanların özümlemelerinin gerektiği kelimedir."

Romalılar 14:1-23 – (Yeni Antlaşma)

1 İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. 2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. 3 Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. 4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab`bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. 5 Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. 6 Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder. 7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. 8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab`be aitiz. 9 Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı

kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. 11 Yazılmış olduğu gibi: "Rab şöyle diyor: 'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.'" 12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir. 13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. 14 Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. 15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! 16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. 18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'ya hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır. 19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. 20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. 21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. 22 Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! 23 Ama bir yiyekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahdır.

(*Romalılar Mektubu'nun Mesajı*, John Stott, s. 558)

"O zaman güçlülerin karşılaştığı paradoks, bazı yiyeceklerin hem murdar hem de temiz olduklarıdır. Bir yandan güçlüler, tüm yiyeceklerin temiz olduklarına inanmışlardır, öte yandan güçsüzler, tüm yiyeceklerin temiz olmadığını düşünürler. İmanda güçlüler, iki vicdan çarpıştığında nasıl davranmalıdır? Pavlus'un karşılığı belirlidir. İmanda güçlülerin doğru olmalarına rağmen Pavlus onların inançlarını paylaşır, çünkü Rab İsa bunu onaylamıştı, kendi görüşlerini güçsüzlere kabul ettirerek onların vicdanlarını zorlamamalıdır (yanlış olsa bile) ve onların vicdanlarını ihlal etmemeli ya da kendi vicdanlarını ihlal etmelerine neden olmamalıdır. Nedeni şudur: *Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir* (15a). Çünkü sevgi, zayıf vicdanları asla önemsemezlik etmez. Sevgi, kendi özgürlüğünü diğer kardeşlere duyduğu saygı nedeniyle sınırlar. Çünkü zayıf bir kardeşin vicdanını yaralamak, onu yalnızca sıkıntıya sokmak değil, aynı zamanda onu 'mahvetmektir' ve bu, kesinlikle sevgiyle bağdaşmaz. *Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme* (15b).

"Pavlus daha önce de iki kez, imanda zayıf Hıristiyan'dan 'kardeş' olarak söz etmişti (10); şimdi 'kardeş' hitabını dört kez daha tekrarlar (13, 15 ve 21. ayetlerde iki kez) ve kendilerini *Mesih'in, uğruna öldüğü kişiler* olarak tanımlar. Mesih o kardeşi ölecek kadar sevdiyse, o zaman biz de vicdanını yaralamayacak kadar onu sevmeliyiz. Mesih, eğer o kardeş uğruna kendini feda ettiyse, bizler ona zarar mı verelim? Mesih, onu kurtarmak için öldüğüne göre, bizim onu mahvetmemeye dikkat etmemiz gerekmez mi?"

Matta 18:6-7 – İsa Mesih – İncil – (Yeni Antlaşma)

6 Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Böyle bir bölücü kişi için kilise disiplini gereklidir.

Titus 3:8-11 – (Yeni Antlaşma)

8 Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır. 9 Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. 10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. 11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsiniz; o kendi kendini mahkûm etmiştir.